

Missziói terv

Elhangzott a 2015. szeptember 6-ai istentiszteleten,
a „Fő, hogy egészség legyen” című igehirdetésben

I. A MISSZIÓI TERVHEZ VEZETŐ LÁTÁS

Nyár elején szokásom szerint elvonultam néhányra napra, hogy Isten vezetését kérjem a gyülekezetünk számára. Isten először egy képet mutatott. Egy nagyon is mai, hétköznapi képet. Egy autót láttam, aminek a csomagtere tele volt rakománnyal. Ez az autó egy zsákutcában állt. Nem tudott továbbmenni, elakadt. Először nem értettem, mit akar Isten ezzel a képpel mutatni? Ám ahogy tisztult a kép, úgy lettem egyre bizonyosabb afelől, hogy ez az autó a gyülekezetünk. Gyülekezetünk autója tele van rakománnyal, és mondhatom, főleg értékes rakománnyal: ilyen a jó munkatársi csapat, a zenekar, vagy a közösség. Ezek kiemelkedő értékeink. Ám vannak kevésbé értékes rakományok is, olyanok, amelyek több tíz vagy akár több százévesek. Amikor készültek, lehet, hogy még értékesek voltak, de nagy részüknek mára lejárt az ideje, elértéktelenedett. Mégis ott vannak ezek is, mert történelmi gyülekezet vagyunk. Tehát úgy látom a gyülekezetünket, mint egy főleg értékes rakományokkal teli autót, ami azonban zsákutcába jutott. Ennek a képnek több jelentése is van számomra.

1. Az első, hogy nem csak üres autóval, hanem telivel is lehet zsákutcába jutni. Azt értem ezalatt, hogy van sok üres gyülekezet, amelyekben szinte nincs semmi. Se alkalmak, se munkatársak, se tervek, se odaszánás, se vezetés, még látogatók se nagyon. Egyszóval üresek. Ilyen esetben nem csodálkozunk, hogy ezek a gyülekezetek zsákutcába jutnak. Ám teli autóval nem lehet ugyanúgy zsákutcába jutni? - dehogynem! Még ha csupa értékes dolgokból áll a rakomány, akkor is. Egy jó kondíciókkal rendelkező gyülekezet is juthat zsákutcába. Pál apostol idejében a leggazdagabb gyülekezet a korinthusi volt. Náluk volt a legtöbb hívő munkatárs, a legtöbb lelki ajándék, és mégis zsákutcába jutottak.

2. A másik, amit megértettem, hogy tele tankkal is lehet zsákutcába jutni. Egy autó nem azért kerül zsákutcába, mert kifogyott az üzemanyagja. Nincs ilyen összefüggés a kettő között. Gyülekezetünk esetében az üzemanyag alatt a hajtóerőt értem, az odaszánást és a munkát. Igaz, hogy az elmúlt évben voltak ezzel gondjaink, megcsappant mindkettő, de azt nem lehet mondani, hogy elfogyott. Ám, akár teli is lehetne a tankunk, mindenki közülünk telve lehetne odaszánással, tüsszel, tettekésszeggel, még így is juthatunk zsákutcába. Mert azt, hogy oda jutunk-e vagy sem, nem rakomány és nem üzemanyag kérdése. Az, hogy zsákutcába jutunk-e vagy sem, egyes-egyedül azon múlik, hogy ismerjük-e a helyes úti célt és az ahhoz vezető útvonalat.

3. Ám van egy harmadik jelentése is ennek a képnek számomra, és ez a legfontosabb: a zsákutcából ki lehet jönni! Nem úgy van, hogy aki egyszer véletlenül, vagy akár szándékosan zsákutcába hajtott, az ott fog elpusztulni. Van kiút! Egyéni életünkben is megtapasztalhattuk ezt már, nem is egyszer! Ugyanígy a gyülekezetünkkel is megtapasztalhatjuk, mert Isten kegyelmes. Ám a zsákutcából csak úgy juthatunk ki, ha megfordulunk. Az egyetlen kiút a visszaút! A zsákutca attól zsákutca, hogy a másik végén nincs kijutási lehetőség. Csak akkor juthatunk ki belőle, ha ott akarunk kijönni, ahol bementünk. Ehhez meg kell fordulni. Ahogyan Jézus példázatában a tékozló fiú. Zsákutcába jutott, a disznók vályújánál nem volt számára tovább. A kijutás azzal kezdődött, hogy szó szerint megfordult, és visszament a kiindulási pontig, egészen az atyai házig.

Röviden ez annak a látásnak a lényege, amit kaptam a gyülekezetünkre nézve. Lehet, hogy vannak köztetek némelyek, amelyek vitatkoznak ezzel a képpel. Azt mondják magukban: miért mond a Laci ilyeneket, hogy zsákutcába jutottunk, nem erős ez? Lehet, hogy voltak problémáink a tavalyi évben, de azért azt állítani, hogy zsákutcában veszteglünk, túlzás. Akik így gondolják,

azoktól hadd kérjem, hogy még egy kicsit figyeljete, mielőtt rögzülne bennetek ez a vélemény – mert van tovább is. Ugyanis ezután a modern kép után kaptam egy régi igét is. A jól ismert igék közé tartozik, számomra mégis új fényben ragyogott fel és megvilágította az előbb elmondott képet. Ez az ige az első keresztyén gyülekezetet vetíti elénk. Az **ApCsel 2,42-47**-ben találjuk.

II. A MISSZIÓ TERV TEOLÓGIAI ALAPJA

„Ezek pedig kitartóan részt vettek az apostoli tanításban, a közösségben, a kenyér megtörésében és az imádkozásban. Félelem támadt minden lélekben, és az apostolok által sok csoda és jel történt. Mindazok pedig, akik hittek, együtt voltak, és mindenük közös volt. Vagyonukat és javaikat eladták, szétosztották mindenkinek: ahogyan éppen szükség volt rá. Napról napra állhatatosan, egy szívvel, egy lélekkel voltak a templomban, és amikor házanként megtörték a kenyeret, örömmel és tiszta szívvel részesültek az ételben; dicsérték az Istent, és kedvelte őket az egész nép. Az Úr pedig napról napra növelte a gyülekezetet az üdvözülőkkel.”

Az ősgyülekezet életének bemutatása nem azért került bele a Bibliába, hogy lássuk, milyen volt az első gyülekezet, hanem lássuk, milyennek kell lennie minden gyülekezetnek. Más szóval: az ősgyülekezet jelöli ki számunkra az utat, amelyen haladnunk kell. Ha ez vezérel minket, akkor elkerülhetjük a zsákutcákat. Ha nem ez vezérel minket, akkor előbb-utóbb zsákutcába jutunk.

Miért az ősgyülekezet jelöli ki az utat?

Azért, mert az ősgyülekezetet a Szentlélek „hozta világra”. Nem emberek találták ki, hogy ilyennek kell lennie, még csak nem is az apostolok, hanem a Szentlélek. Éppen azt mutatja be a pünkösdi története, hogy hogyan történt ez a világra hozatal. És amint világra jön az ősgyülekezet, nézzétek, azonnal az élet jeleit mutatja! Igen, mert az ősgyülekezet nem emberi vállalkozás, egy olyan különleges test, amit a Szentlélek hozott létre. Organizmus, és nem organizáció, vagyis: élő szervezet, nem pedig szerveződés. Ezért van az, hogy az ősgyülekezet, amint világra jön, növekedni kezd!

Sok gyülekezet éppen azért jut zsákutcába, mert úgy tekinti magát, mintha emberi szerveződés volna csupán. Pl. azt kérdezik: „mi készíteti növekedésre a gyülekezetünket?” Mintha a gyülekezet emberi szerveződés lenne. Ehelyett azt kellene kérdezni: „Mi tartja vissza a gyülekezetünket a növekedéstől?” Minden, ami él, növekszik – nem kell növekedésre készíteni. Egy élő organizmus számára ez természetes, amennyiben egészséges. Öt gyermekemnek például nem kellett megparancsolni, hogy nőjenek. Maguktól is így tesznek. Ugyanígy azok a fák is, amiket néhány éve elültettem a parókia elé, maguktól nőnek. Nekem csak arra kellett figyelnem, hogy ne akadályozza a növekedésüket semmi, pl. a gyom, vagy a szárazság. A növekedés magától történik – ha valami nem akadályozza meg. Az ősgyülekezet úgy élt, hogy semmi nem akadályozta a növekedését.

Csak egészség legyen!

Ezt röviden egészségnek nevezzük. A Szentlélek az ősgyülekezettel az egészséges gyülekezet mintapéldányát alkotta meg. Ha csak egyetlen kifejezéssel lehetne összefoglalni, hogy mi jellemezi az ősgyülekezet életét, akkor az egyértelműen az egészséges élet. Nézzétek, az ősgyülekezet kicsattan az egészségtől. Él, virul, növekszik, gyümölcsei vannak, vonzó a környezetének, csodák és jelek történnek benne, és át meg átjárja az öröm.

Amikor egy gyerek születik, mindig megkérdezzük a nemét, a hosszát, a súlyát, a nevét – és még valamit. Mit? Hát, hogy egészséges-e?! És vajon ezek közül melyik a legfontosabb? Persze, hogy az egészsége! Szoktuk is mondani, a fő, hogy egészséges.

A gyülekezeteknél miért nem ez a legfontosabb? Egy gyülekezetnek is van neme – ami a felekezete, vagy a kegyessége. Van hossza – ami a múltja. Van súlya – a tekintélye, mérete, vagy vagyona. Van neve, stb. És nagyon sok esetben ezeket említik a legfontosabb adatként. És az egészsége? Kit érdekel, hogy milyen a neme, a súlya, hossza, meg hogy hogyan hívják, ha beteg? Egy gyülekezet számára nincs fontosabb, mint hogy egészséges legyen! És miért? Mert ha nem egészséges, meg fog halni.

III. A MISSZIÓI TERV LÉNYEGE: A GYÜLEKEZETEK 5 ÉLETFELTÉTELE

A gyülekezeteknek nem mindenben kell olyannak lenniük, mint az ősgyülekezetnek. Pl. nem kell hasonlítani hozzá abban, hogy tagjai minden nap a templomban voltak. Ez a templom konkrétan a jeruzsálemi templomot jelenti, és nem sokáig járhattak oda, mert hamar kitiltották onnan őket, sőt üldözni kezdték őket, szétszóródtak, és aztán a keresztyénség kb. négyszáz évig nem templomokban tartotta az istentiszteleteit. Nem kell hasonlítani abban sem, hogy olyan ruhákba kellene járni, mint amilyenben az ősgyülekezet tagjai jártak. Abban sem, hogy ugyanolyan liturgiát kellene használni. Meg sem említi a Biblia, hogy milyen liturgia alapján tartották az összejöveteleiket. Ezek nem lényegi kérdések, a Biblia ezért nem is foglalkozik velük.

Csak a lényegét tekintve kell hasonlóná válni hozzájuk. A lényeg pedig az egészséges élet. Az ősgyülekezet egészséges abban az értelemben, hogy kerek, egész. Ahogy a mi magyar egészség szavunkban ez csodálatosan benne is rejlik: Egész-ség. Az ősgyülekezet egész-sége ilyen értelemben azt jelenti, hogy minden olyan funkció megvan benne, amitől élni, növekedni és terjedni tud. Öt ilyen nevez meg igénk: **misszió, istentisztelet, közösség, tanítás, szolgálat**. A gyülekezetek **életfunkcióinak** is nevezhetnénk őket.

Azért nevezem életfunkcióknak, mert nem csak vannak, hanem működnek is. Hiába van szívem, ha nem dobog. Egy gyülekezetben is így van. Formailag lehet, hogy van közösség, mert az emberek a templomban egymás mellett ülnek, esetleg még köszönnek is egymásnak. De sok gyülekezetben csak ennyit jelent a közösség. Nem többet, mint amennyi egy buszon, vagy vonaton is megtörténik. De ha nem tudnak egymás gondjairól, örömeiről, nem látogatják egymást, nem építik egymást, akkor nem működnek, mint közösség. Az ősgyülekezetben nem csupán megvoltak az életfunkciók, hanem működtek is.

És az ősgyülekezet egészségéhez az is hozzátartozott, hogy ezek az életfunkciók mind egyensúlyban voltak egymással. Egyik sincs kiemelve a másik rovására, mind az öt egyformán fontos. Tehát egyensúlyi állapot van közöttük. Az egészséget úgy is meg lehet határozni, hogy egyensúlyi állapot. Ha felborul ez az egyensúlyi állapot, betegségről beszélünk. Nem szűnhet meg egyetlen életfunkció sem, mert az azonnal kihat a többire is, sőt, az egész test életét veszélyezteti. Ha egy gyülekezetben négy életfunkció kiválóan működik, de az ötödiket, pl. a missziót elhanyagolják, máris baj van az egész-séggel. Az ilyen gyülekezetben súlyos hiánybetegség van, ami előbb-utóbb a gyülekezet halálához fog vezetni. Ám ha ez az öt életfunkció megfelelő egyensúlyban működik, az eredmény nem marad el. A 47. v-ben olvasunk erről: „Az Úr pedig napról-napra növelte a gyülekezetet az üdvözülőkkel.” Ha a gyülekezet odafigyel az egészségére, Isten megadja a növekedést.

Megígértem nektek, hogy ma megtudhatjátok, mi Isten akarata a gyülekezetünkkel. Íme, ennyi: az, hogy figyeljünk az egészségünkre. A környezetünknek is akkor vagyunk hasznára, ha egészségesek vagyunk, nem akkor, ha betegek. Az egészségünkre figyeljünk, és ne másra. Vagyis arra, hogy ezt az öt területet ne akadályozza semmi.

Vajon mi vezérli a gyülekezetünket?

Ezek után már csak egy kérdés maradt: vajon ez a cél vezérli-e a gyülekezetünket? Akarunk-e egészségesek lenni? Ki tudjuk-e mondani a gyülekezeti életünkre nézve, hogy: fő az egészség? Vagy valami más a fő dolog?

Sajnos, sok gyülekezet életében más a fő dolog. Így is mondhatom, valami túlsúlyba kerül, elhatalmasodik, akár olyan mértékben, hogy olyan lesz, mint egy szenvedély. Ezért nevezhetjük akár gyülekezeti szenvedélybetegségeknek ezeket. *Tradíciószenvedély* (mi a hagyomány?); *Tekintélyszendvedély* (mit akar a vezető?); *Vagyonszenvedély* (mennyibe fog ez kerülni?); *Alkalmosszenvedély* (hány alkalom van? - Flörtgyülekezetnek is nevezhetnénk); *Épületszenvedély* (milyen legyen a templomunk?) Nem folytatom. A lényeg, hogy nagyon sok gyülekezetben az egészség helyett valami más válik fő dologgá. Akarjátok-e, hogy gyülekezetünk életében a fő dolog az egészség legyen? Én akarom, szeretném, kívánom! És ígérem nektek, hogy mindent megteszek ezért.

De tőletek is ezt kérem - mert a gyülekezet nem én vagyok. A gyülekezet mi vagyunk, együtt. Tegyük együtt a gyülekeztünk egészségéért. Meggyőződésem, hogy ez a legokosabb, amit tehetünk. Hiszen amikor a gyülekezetünk egészségéért teszünk, a gyülekezetünk életéért és jövőjéért teszünk. Ezért Pál apostol szavaival fordulok most hozzátok: *„Az Isten irgalmára kérek tehát titeket, testvéreim, hogy okos istentiszteletként szánjátok oda testeteket élő és szent áldozatul, amely tetszik az Istennek;”* (Róm 12,1)

Odaszánást kérek tőletek. Most elsősorban az időtök odaszánását. Tudom, ez a legdrágább. De éppen ezért beszél Pál is áldozatról. És nem sok időt kérek, hanem minőségi időt. Az áldozatnál sem a mennyiség, hanem a minőség a fontos. Minőségi időt kérek, ami ebben az esetben most azt jelenti, hogy szakítotok valamennyi időt arra, hogy egy felfedező tanfolyamot elvégeztetek. Már az is elég, ha félévben csak egyet. Többet is úgy állítottam össze, hogy egyetlen napba vagy hétvégébe beleférjen. Fél évből egy napot még a legelfoglaltabb ember is ki tud szakítani, ha akar. Négy ilyen felfedező tanfolyam lesz, és úgy állítottam össze, hogy mindenki megtalálhassa a helyzetének legmegfelelőbbet. Mindenki abba kapcsolódhat be, amit a legaktuálisabbnak érez. Pl. lehet, hogy már 20 éve gyülekezeti tag vagy, de még semmit nem növekedtél a hitedben, és nincs szolgálatod sem. Valami akadályozza a növekedésedet, és ezért nem tudsz fejlődni a krisztusi életben. Együtt felfedezhetjük ezeket az akadályokat, és el is háríthatjuk, hogy beinduljon a növekedés! Akár azon a területen, ahol vagy, akár úgy, hogy továbblépsz a következő szintre!

Ezért készítettem egy regisztrációs lapot, és az a kérésem, hogy mindannyian vigyetek belőle, és a jövő héten gondoljátok át, melyik felfedező tanfolyamot érzitek a saját életetekben a legaktuálisabbnak. Szánjátok oda magatokat arra az egy tanfolyamra. Lehet többre is, de én csak egyet kérek. Az ősgyülekezet példája azt mutatja, hogy ha részünkről megvan az odaszánás, Isten részéről meglesz hozzá az áldás! Ámen